

fig, at der kan være Tale om Misbrug, som efter hans Opfattelse kunne give en Regjering grundet Anledning til at gaa Bevillingsmyndigheden for nær, og kort efter, med saa Minutters Mellemrum, siger, at han skal nævne en Misbrug, som Folkethinget har begaaet, er derimellem en saa klar Forbindelse, at det ikke vel kan tænkes, at et Medlem, der saaledes som han har Ordet i sin Magt og veed, hvad han til enhver Tid siger, ikke har sat disse to Ting saaledes i Forbindelse med hinanden, hvad han nu ikke mener skulde være Tilfældet. Han har her nævnt Et, som for ham var et Exempel paa Misbrug, og han har vedkjendt sig, at der kunde tænkes Misbrug, som kunde give Regjeringen Anledning og Grund til at gaa Bevillingsmyndigheden for nær. Naar det erede Medlem saa siger, at han ikke vil indlade sig nærmere derpaa, bliver det, som nu staar, staaende.

Klein: Det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har en særdeles god Husommelse, naar det ved visse Leiligheder interesserer ham at huske Noget, og navnlig har han oftere givet Exempler paa denne særlig velvillige Husommelse ligeoverfor mig. Hvad der passerede igaar, synes det mig ikke Umagen værd at dvæle længere ved. De, som interessere sig for, hvad der passerede, kunne læse det i Tidenden, naar den kommer ud. Jeg skal bemærke, at jeg ikke gjenemser mine Foredrag, og at altsaa det, der vil komme til at staa i Tidenden, er Noget, paa hvis Affattelse jeg ikke har eller faar nogen Indflydelse. Søvrigt skal jeg kun gjøre den ene Bemærkning overfor det erede Medlem, at det forekommer mig, at der ogsaa fra det erede Medlems Side foreligger Udtalelser, om ikke just her i denne Sal, saa udenfor den, der gaa i den Retning, at det at negte Finansloven kunde man nok gjøre som et Experiment, men at det, naar det blev noget Andet end et Experiment, som kunde redresseres bagefter, antog en anden Karakter.

S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Krabbe): Forhandlingen har hernet sig noget fra Sagens egentlige Gjensstand, men efter den Anledning, som dertil er givet, skal jeg ikke negte det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds Ordet.

S. A. Hansen: Jeg er aldeles enig med det erede Medlem i, at der ikke havde været Grund til at komme tilbage til, hvad der passerede i Gaarsmødet, naar han ikke havde givet en Forklaring, der efter min Mening ikke var nogen Forklaring, men en Tilbagekaldelse. Hvad jeg da vilde slaa fast, var, hvad min Husommelse sagde mig, og jeg tør i den Henseende appellere til dem,

der vare tilstede. Der var Vidner nok her i Mødet; Thingets Medlemmer vare her, og man kan ikke tage feil af, hvad der blev udtalt, hvor saa Mange hørte derpaa. — Naar det erede Medlem nævnte en Yttring af mig om „et Experiment“, maa han vide, — jeg antager, at han følger med, hvad der foregaar — at jeg ikke har vedkjendt mig dette Ord, brugt i den Betydning, som man fra den anden Side var saa venlig at indlægge deri. Det maa gjælde ligesom for det erede Medlem saaledes ogsaa for mig, at ikke Alt, hvad man fra et privat Møde behager at referere angaaende mundtlige Ytringer, er bevist og troværdigt, fordi man undertiden ikke finder Anledning til at modsig det; men den nævnte Ytring af mig i den Forbindelse, hvori man har tillagt mig den, har jeg flere Gange offentlig modtaget, og det stylder det erede Medlem mig at tage Hensyn til.

Klein: Salt Fald var det helbigt, at den paafølgende Rigsdag sluttede sig til den Theori, at det var bedst at blive ved dette ene Experiment.

S. A. Hansen: Det har jeg heller ikke sagt. Jeg har ved den Leilighed kun udtalt min egen personlige Mening og udtrykkelig forvaret mig imod, at jeg talte paa Andres Vegne end mine egne, men i den Forbindelse, hvori det erede Medlem nu gjentager, at Ordet skulde være brugt, har jeg ikke brugt dette.

Berg: Af Hensyn til den Yttring af den høitærede Formand, at dette staar i en noget løsere Forbindelse med selve Afstemningspunkterne . . . (Stemmer: Hør!) ja, det staar ikke uden Forbindelse dermed, langtfra; thi den Lantegang, som finder det forunderligt, at vi kunde ville billige Administrationens Forhold med Hensyn til Marmor kirken, og den Lantegang, der yderligere er udviklet af det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) om Ministeriets Stilling lige overfor Rigsdagen, naar Ministeriet maatte finde, at Rigsdagen havde gjort Misbrug af sin Bevillingsmyndighed, ere meget beslægtede. Der er kun en Gradsforskjel, idet det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds gaar meget videre end f. Ex. det erede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), der forsøger at forvare sig imod den Indstilling, som Flertallet i Udvalget har gjort. Det førstnævnte erede Medlem gaar meget videre, thi skulde hans Betragtning om vor konstitutionelle Ret eller om Rigsdagens Bevillingsmyndighed ske Fyldest, havde vi egentlig positivt ingen; da berøede det paa, hvad et Ministerium maatte finde, maatte skjønne (Klein: Nei, det er fuldstændig falsk!). Det er en logisk udbraget Slutning af, hvad det erede Medlem igaar fremsøgte, og det erede Medlem